

SZAKDOLGOZAT TARTALMI KIVONATA

Élet magatartászavarral, szülő nélkül!

Szár az Eszter

Gyógypedagógia szak, alapképzés, levelező tagozat

Intézet/Tanszék: Neveléstudományi Intézet/ Gyógypedagógia tanszék

Belső témavezető: Dr. habil Di Blasio Barbara, egyetemi docens, Kaposvári Campus

Vajon, miért válik a gyermek „rossz gyermekké”? Mi játszódhat le a gyermek lelkében, ha szülei lemondanak róla?

Szakedolgozatom fő célja, hogy esetbemutatás során bepillantást nyerjünk két olyan magatartászavaros gyermek mindennapjaiba, akik gyermekotthonban nevelkednek és megpróbáltatásokon mennek keresztül. Interjúm alanyai a gyermekek iskolapszichológusa, pszichopedagógusa, osztályfőnökei és kollégiumi nevelői.

Kutatásom során 2 kutatási kérdést állítottam fel, amelyekre a választ főként az iskolapszichológustól és a gyermekek pszichopedagógusától vártam.

1. kutatási kérdés: Van-e különbség a nemek arányait illetően magatartászavar esetén? A magatartászavar súlyosságában van-e eltérés a nemek között?

2. kutatási kérdés: Milyen egyéb, társuló problémák figyelhetők meg a magatartászavarhoz kapcsolódóan? A szociális háttér minősége mennyire befolyásolja a magatartászavar súlyosságát?

Van-e kiút a magatartászavarból?

Interjúm során arra kerestem a választ, hogy milyen hatással voltak a viselkedésükre a velük való foglalkozások? Hogyan látják helyzetüket? Milyen problémás viselkedésformák jellemzik őket? Hogyan reagáltak a stresszhelyzetekre? Mennyit változott az évek során a gyermekek viselkedése? Hogyan és milyen módszerekkel kezelik a gyermekek dühkitöréseit, vagy mit alkalmaznak a tanórák során, hogy féken tudják tartani az esetlegesen oda nem illő viselkedésüket. Az interjúk által szeretném bemutatni a gyermekek mindennapi életében megnyilvánuló nehézségeket. Esetbemutatásom két alanya számos megpróbáltatásokon mentek keresztül, főként Zoli. 12 évesen már mondhatni átélte mindent. Volt fenn és lenn. A deviancia formái már megjelentek életében. Tudta, hogy milyen egy viszonylag átlagos családban élni és milyen az, ha elveszítesz mindent és mindenkit. Fanni számára viszont ez a helyzet vált természetessé. Nála nem alakult ki a család, mint egy biztonsági kapocs. Számára a gyermekotthonban dolgozó nevelő jelenti most a szülőt. Fanni mindenkihez szeretne kötődni, mindenkivel kapcsolatot teremt, és mindenkiben megbízik. Zoli már nem akar kötődni senkihez, nem akar megbízni senkiben sem. Ki akar szabadulni ebből a „helyzetből”.

Úgy gondolom, hogy egyre nagyobb szükség van a pszichopedagógus munkájára, mivel több az olyan gyermek, aki megsegítésre, felzárkóztatásra szorul.